

[Aksel Larsen.]

men disse Bekvemmeligheder er afskaffet igen med Indskrænkningen i Togenes Antal og derved, at Togene kører adskilligt langsommere, end de kørte før, før man fik de polstrede Sæder paa Fællesklassen. Da var det nu adskilligt behageligere at rejse med Tog paa Fællesklassen, end det er i disse Tider.

Alle disse Ting faar mig til at sige, at selv om man gaar ind paa de Argumenter, Statsbaneledelsen og Regeringen selv kører op med, har man vanskeligt ved at indse, at Takstforhøjelserne er sagligt begrundede. Derfor henstiller jeg, at man benytter Lejligheden til her paa Rigsdagen at tage Sagen under alvorlig Overvejelse og undersøge, om det ikke er muligt at undgaa disse Takstforhøjelser. Jeg mener, Lovforslaget ikke er sagligt begrundet; jeg mener, det er principielt forkasteligt at sætte Priserne i Vejret og derved medvirke til Stigning af Prisniveauet, og jeg mener, det er dobbelt forkasteligt, eftersom man for saa kort Tid siden har skaaret Arbejdernes Lønninger ganske eftertrykkeligt ned, idet man samtidig lovede dem, at saa vilde der blive sat en Stopper for Prisstigningerne.

Frits Clausen: Da Krigen brød ud, gjorde vor Gruppe gældende, at vi godt forstod, at Regeringen maatte kræve forøgede Pengemidler til sin Raadighed. Vi tænkte da i Grunden mest paa forøgede Militærudgifter. Dem har vi i hvert Flad ikke noget af nu, i forøget Grad i hvert Fald ikke til vore egne; det skulde da være, at vi har faaet to Krigsministre eller halvanden, som Regeringen bruger Penge til i saa Henseende. Vi advarede, samtidig med at vi ytrede denne Forstaaelse, mod, at man eventuelt vilde lægge forøgede Skattebyrder og andre Byrder over paa Erhvervslivet, saaledes at man ved de Foranstaltninger, der skulde træffes, vilde lamme Erhvervslivet, og vi fremsatte ogsaa positive Forslag, som Regeringen først har beskæftiget sig med 6—7 Maaneder efter, men hvis Vedtagelse kunde have bevaret mange Kræfter i Erhvervslivet, om Regeringen havde ladet være med at kalde dem for Dilettanteri, lige straks da de blev fremsat, men havde fulgt dem. I Virkeligheden har Regeringen ikke gjort andet end at fremsætte Lovforslag, der tilsigter at lægge den ene Byrde efter den anden over paa Erhvervslivet og fordyre Livet, saa at man med Rette kan sige, at hvis Folk lægger sig til at dø og overhovedet ophører med Livsfunktionerne, vil de

efterkomme det Ønske, Regeringen har. Det er det, som kendetegner Regeringens Lovforslag: de indskrænker Friheden, samtidig med at man kalder sig Demokrati, og de lægger den ene Byrde efter den anden paa Erhvervslivet.

Dette Lovforslag tilsigter ogsaa kun en yderligere Fordyrelse af Varer, en Fordyrelse af Befordring, en Fordyrelse af Repræsentanternes Rejser, og en Fordyrelse af Brevudvekslingen kommer derefter; de Veksler og de Rykkerskrivelser, der vil komme efter, kommer Staten ogsaa til at tjene paa. Særlig har Repræsentanterne Grund til at beklage sig over for Regeringen. Man forstaar det, naar man tænker paa, at det første, man gjorde, var, at man tog Bilerne fra dem, saa tog man Benzinen fra dem, og da de saa købte sig Maaned- eller Aarskort til Togene, tog man Togene fra dem, og nu tager man Billetterne fra dem, idet man fordyrer dem, saa de ikke kan købe dem; dette foruden alle de andre Vanskeligheder for Erhvervslivet!

Saa bebudede den højtærede Minister i Fremsættelsestalen en Forøgelse af Brevportoen, uklart som alt, hvad der kommer fra Demokratiet. Der mangler f. Eks. Oplysning om, hvorvidt Avisportoen ogsaa skal forhøjes. Jeg vil gerne bede Ministeren uddybe dette, om han paatænker at forøge Portoudgifterne for Aviser. Med den ensrettede Presse, vi har i Dag, kunde man godt have sparet paa Papiret, i hvert Fald foreløbig.

Vi kan ikke gaa med til dette Lovforslag, da vi ikke vil gaa med til at fordyre Leveomkostningerne mere her i Landet. Lad mig gøre den Indskrænkning i, hvad jeg sagde før, at Regeringen har rigtignok ladet vedtage en Lov — naar jeg minder om den, er det ikke i Ironi, men i dybeste Alvor —, en Lov til Forhindring af Prisstigninger. Det kunde maaske blive et Spørgsmaal for Kronjurister, om Lovforslaget om Forhøjelse af Portoen ikke er i Modstrid med den Lov, som er vedtaget, og som man ikke har anvendt noget Sted.

Vi vil ikke være med til at stille flere Penge til Raadighed for Regeringen, for Regeringen har overhovedet ikke vist Evne eller Vilje til at administrere de kolossale Pengemidler, der er stillet til Raadighed for den, og Regeringen vil sikkert kun fortsætte, saa længe den sidder, med yderligere at kræve flere og flere Penge. Det er ingen Kunst at regere paa den Maade. Hvis Regeringen ikke kan gøre andet, har den kun een Vej at gaa — at gaa tilbage.